

تنوع ژنتیکی برای برخی از صفات فیزیولوژیک و زراعی در سورگوم دانه‌ای

افشین سلطانی^۱، عبدالمحیم رضایی^۲ و محمد رضا خواجه پور^۲

چکیده

در یک شرایط محیطی ویژه، شناسایی صفات فیزیولوژیک مرتبط با عملکرد دانه، که اندازه‌گیری آنها نیز آسان باشد، باعث بهبود گزینش ژنتیکی سورگوم و بهره‌گیری از آنها در برنامه‌های اصلاحی می‌شود. این بررسی برای سنجش وراثت پذیری عمومی، پیشرفت ژنتیکی مورد انتظار از گزینش، و رابطه عملکرد دانه با ۱۱ صفت فیزیولوژیک مربوط به نمو، رشد رویشی، سرعت رشد، سرعت پرشدن دانه و توزیع ماده خشک در ۲۱ ژنتوتیپ گوناگون سورگوم دانه‌ای انجام شد.

ژنتوتیپ‌ها از نظر کلیه صفات، به استثنای عملکرد دانه، اختلاف معنی‌داری نشان دادند. وراثت پذیری عمومی صفات فیزیولوژیک از ۶/۴ درصد برای میانگین سرعت پرشدن دانه در واحد سطح، تا ۹۹/۴ درصد برای روز تا رسیدگی متغیر بود. پیشرفت ژنتیکی این صفات بین ۹/۲ درصد (برای میانگین روز تا انتقال از رشد رویشی به زایشی، روز تا رسیدگی، و تعداد برگ) تا ۳۹/۸ درصد (برای سرعت پرشدن دانه در واحد دانه) دامنه داشت. عموماً هم بستگی ژنتیکی و ژنتوتیپی صفات نموی و رشد رویشی با عملکرد دانه منفی و معنی‌دار بود، ولی سرعت رشد، سرعت پرشدن دانه، و شاخص برداشت ارتباط ژنتیکی و ژنتوتیپی مثبت و بسیار معنی‌داری با عملکرد دانه داشتند. با توجه به این که ضریب تنوع ژنتیکی و پیشرفت ژنتیکی مورد انتظار برای عملکرد دانه ناچیز بود، امکان استفاده از صفات فیزیولوژیک میانگین سرعت رشد، میانگین سرعت پرشدن دانه در واحد سطح، و شاخص برداشت، در گزینش غیرمستقیم برای عملکرد دانه وجود دارد. نتایج گویای این است که بهره‌گیری از صفات فیزیولوژیکی که اندازه‌گیری آنها نیز آسان باشد، در برنامه‌های به نژادی سورگوم دانه‌ای امکان‌پذیر است.

واژه‌های کلیدی: پیشرفت ژنتیکی، وراثت پذیری، همبستگی‌های ژنتیکی و ژنتوتیپی

مقدمه

سورگوم یک گیاه زراعی بالقوه برای کشاورزی فاریاب و دیم، در مناطق خشک و نیمه خشک ایران است، که درباره جنبه‌های

۱. استادیار زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده علوم زراعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

۲. به ترتیب استاد و دانشیار زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

عمومی، پیشرفت ژنتیکی مورد انتظار از گزینش، و هم‌بستگی‌های ژنتیکی و فنتیپی برجی از صفات فیزیولوژیک (که اندازه‌گیری آنها آسان است) در سورگوم دانه‌ای بوده است.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در سال ۱۳۷۳، در مزرعه پژوهشی دانشگاه صنعتی اصفهان انجام شد. خاک محل آزمایش دارای بافت رسی سیلتی و از سری خاک‌های لنجان است. زمین در سال قبل زیرکشت ماش بوده که برداشت نشده، و در پاییز با شخم نسبتاً عمیقی با خاک مخلوط گردید. عملیات تهیه زمین شامل شخم بهاره، دو مرتبه هرس عمود بر هم و تهیه جوی و پشته بود.

آزمایش در چارچوب طرح بلوك‌های کامل تصادفی با سه تکرار اجرا شد. ژنتیپ‌های مورد بررسی شامل ۲۲ لاین برگ‌دانه باروری (R-Lain) بودند، که از مرکز بین‌المللی پژوهش‌های مناطق نیمه خشک گرم‌سیری^۱ واقع در حیدرآباد هندوستان دریافت گردیدند. رنگ دانه این ژنتیپ‌ها سفید و فرم خوش آنها فشرده است. در آزمایش‌های قبلی در اصفهان، رسیدگی این ژنتیپ‌ها طی فصل رشد موجود تکمیل شده بود. کاشت به روش هیرم کاری با دست، در تاریخ ۲۱ اردیبهشت انجام شد. هر کرت آزمایشی شامل چهار ردیف به طول ۱۰ متر، و فاصله بین و روی ردیف به ترتیب ۵۰ و ۱۰ سانتی‌متر بود. آبیاری، کودهای سه‌پاشی علیه آفات و وجین علف‌های هرز بنا بر نیاز انجام شد. برای جلوگیری از خسارت گنجشک، بلافصله پس از شروع دانه بندی، خوش‌ها با پاکت کاغذی پوشانده شدند.

صفات مورد اندازه‌گیری عبارت بودند از:

۱. مرحله اول رشد، یعنی زمان از کاشت تا انتقال مریستم از رشد رویشی به زایشی. بدین منظور از مرحله پنچ برگی به بعد، هر سه روز یک بار، پنج بوته به طور تصادفی از هر کرت نمونه برداری شد، و ضعیت مریستم در آنها زیر بینوکولر مشاهده گردید (۱۹).

عملکرد، روز تا گلدهی، ارتفاع بوته، درجه خوابیدگی و وزن و حجم خوش مورد توجه بوده است.

صفات فیزیولوژیک نقش مهمی در تعیین عملکرد دانه سورگوم دارند، ولی اندازه‌گیری بسیاری از این صفات راحت و آسان نیست، و از این رو در برنامه‌های به نزدیکی کمتر مورد توجه قرار گرفته‌اند. بدین ترتیب، یک گام مهم در گزینش و بهبود ژنتیکی در سورگوم، شناسایی صفات فیزیولوژیکی است که در یک محیط خاص، در تعیین عملکرد نقش دارند، و به سادگی قابل اندازه‌گیری می‌باشند. برای این که این صفات به عنوان معیارهای گزینش قابل استفاده باشند، لازم است تنوع ژنتیکی و وراثت پذیری آنها زیاد باشد، اندازه‌گیری آنها آسان، دقیق و زود صورت گیرد و هم‌بستگی ژنتیکی قوی با عملکرد دانه داشته باشند (۹ و ۱۳). در ذرت، صفاتی مثل روز تا کاکل دهی، روز تا رسیدگی، حداکثر ماده خشک غیردانه، حداکثر سطح برگ گیاه، میزان فتوسترنز برگ، شاخص برداشت و غیره از این نظر مورد توجه قرار گرفته است (۸ و ۹).

در سورگوم، حداکثر وزن خشک غیردانه و حداکثر سطح برگ در زمان گرده افسانی اتفاق می‌افتد (۲۴). از دیگر صفات مهم فیزیولوژیکی که اندازه‌گیری آنها نسبتاً آسان است، می‌توان میانگین سرعت رشد، میانگین سرعت پرشدن دانه در واحد سطح و واحد دانه، و کارایی تخصیص ماده خشک به گل آذین حاصل تقسیم وزن خشک خوش در زمان گرده افسانی، به وزن خشک کل در همین زمان است. ژنتیپ‌هایی که از این نظر کارآتر باشند، احتمالاً دارای خوش‌هایی سنگین‌تر و پرداهند بود.

در سورگوم دانه‌ای، گزارش‌هایی درباره وراثت پذیری و هم‌بستگی بین صفات مورفو‌لولوژیک، خوش و اجزای عملکرد وجود دارد (۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۱۰، ۱۱، ۱۵، ۱۷، ۱۸، ۲۱ و ۲۲)، ولی چنین گزارش‌هایی درباره صفات فیزیولوژیک نادر است. هدف از این پژوهش برآورد میانگین‌ها، وراثت پذیری

1. International Crop Research Institute for Semi-Arid Tropics

مترمربع از هر کرت اندازه‌گیری شد، و بر پایه ۱۴ درصد رطوبت (وزنی) به تن در هکتار تنظیم گردید.

۱۶. عملکرد بیولوژیک. پس از حذف حاشیه در مساحتی برابر ۰/۵ مترمربع به تن در هکتار برآورد گردید.

تمامی صفات، بجز عملکرد بیولوژیک و عملکرد دانه روی ۱۰ بوته، اندازه‌گیری شدند. شایان ذکر است که در این آزمایش به دلیل استفاده از تراکم زیاد، پنجه بارور مشاهده نشد، و تعداد پنجه‌های غیربارور نیز ناچیز بود.

برای انجام تجزیه‌های آماری، از میانگین صفات در هر کرت استفاده شد. داده‌ها مورد تجزیه‌های واریانس و کواریانس قرار گرفتند (۲۶). اجزای واریانس، ضربیب تنوع ژنتیکی، وراثت پذیری عمومی و پیشرفت ژنتیکی مورد انتظار، با استفاده از روش ارائه شده توسط جانسون و همکاران (۱۶) برآورد شد. ضرایب هم بستگی ژنتیکی و فنتوتیپی نیز با استفاده از فرمول‌های ارائه شده توسط میلو و همکاران (۲۳) محاسبه گردید.

نتایج و بحث تنوع ژنتیکی

ژنتوتیپ‌های سورگوم دانه‌ای از نظر کلیه صفات، بجز عملکرد دانه، اختلاف معنی‌دار نشان دادند (جدول ۱). ضرایب تنوع فنتوتیپی و ژنتیکی، برآوردهای وراثت پذیری عمومی و پیشرفت ژنتیکی مورد انتظار از گزینش، در جدول ۲ آورده شده است. ضرایب تنوع فنتوتیپی برای کلیه صفات بیشتر از ضرایب ژنتیکی بود، ولی در اکثر موارد اختلاف جزئی داشتند. بنابراین، استنباط می‌شود که در برآورد این پارامترها، اثر محیط در بیشتر موارد اندک بوده است (۱۲).

از بین صفات نموی، بیشترین ضربیب تنوع ژنتیکی به طول دوره پر شدن دانه، و کمترین آن به روز تا رسیدگی اختصاص داشت. به طور کلی، صفات نموی از ضرایب تنوع ژنتیکی کمی برخوردار بودند. از بین بقیه صفات فیزیولوژیک، تعداد برگ و میانگین سرعت پر شدن دانه در واحد دانه، به ترتیب کمترین و بیشترین مقادیر ضربیب تنوع ژنتیکی (۵/۷۱ و ۳۶/۲۳ درصد)

۲. روز تا گرده افشاری. تعداد روز از کاشت تا زمانی که بساک‌های نیمه فوقانی خوشه در ۵۵ درصد از بوته‌های هر کرت شکوفا شدند.

۳. دوره پر شدن دانه. تعداد روز از گرده افشاری تا رسیدگی فیزیولوژیک.

۴. تعداد روز تا رسیدگی فیزیولوژیک. تعداد روز از کاشت تا زمانی که لایه سیاه در بذرهای نیمه فوقانی ۵۰ درصد خوشه‌ها تشکیل شد (۲۵).

۵. تعداد برگ ساقه اصلی.

۶. حداکثر سطح برگ‌گیاه. در زمان گرده افشاری بزرگ‌ترین درازا (L) و پهنای (W) همه برگ‌های ۱۰ بوته به سانتی‌متر اندازه‌گیری شد. سطح برگ با استفاده از فرمول $LA = W/75L^2$ برآورد، و سپس میانگین سطح برگ برای یک بوته حساب شد.

۷. میانگین سرعت رشد طی دوره رشد. حاصل تقسیم عملکرد بیولوژیک بر تعداد روز تا رسیدگی به گرم در مترمربع در روز.

۸. حداکثر وزن خشک غیردانه. در زمان گرده افشاری وزن خشک ۱۰ بوته اندازه‌گیری شد، سپس میانگین وزن خشک به گرم در بوته حساب شد.

۹. سرعت پر شدن دانه در واحد سطح. حاصل تقسیم عملکرد دانه بر طول دوره پر شدن دانه به گرم در مترمربع در روز.

۱۰. سرعت پر شدن دانه در واحد دانه به میلی‌گرم در دانه در روز، با استفاده از فرمول ارائه شده توسط هینریچ و همکاران (۱۴).

۱۱. کارایی تخصیص ماده خشک به گل آذین. حاصل تقسیم وزن خشک خوشه در زمان گرده افشاری بر کل وزن خشک گیاه در همین زمان.

۱۲. شاخص برداشت. حاصل تقسیم عملکرد دانه بر عملکرد بیولوژیک (صفر درصد رطوبت).

۱۳. تعداد دانه در خوشه.

۱۴. وزن صد دانه به گرم.

۱۵. عملکرد دانه. پس از حذف حاشیه در مساحتی برابر پنج

جدول ۱. میانگین، دامنه تغییرات، ضریب تنوع و مقدار F برای برخی صفات فیزیولوژیک، اجزای عملکرد و عملکرد در ۲۱ ژنتیپ سورگوم دانه‌ای

صفت	دامنه تغییرات	میانگین	ضریب تنوع	مقدار F برای	ژنتیپ‌ها
		(درصد)			
روز تا انتقال	۳۹/۰-۵۳/۰	۴۳/۴±۰/۲۹	۷/۳	۲۱/۹۹***	
روز تا گرده‌افشانی	۸۵/۷-۱۱۱/۳	۹۴/۱±۰/۹۲	۷/۹	۲۰/۲۵***	
دوره پرشدن دانه (روز)	۳۷/۷-۵۳/۳	۴۵/۴±۰/۶۳	۱۰/۹	۱۱/۹۱***	
روز تا رسیدگی	۱۲۷/۳-۱۵۲/۳	۱۳۸/۶±۰/۹۳	۵/۳	۱۶۳/۱۴***	
تعداد برگ	۱۰/۹-۱۴/۷	۱۲/۵±۰/۱۲	۸/۱	۶/۴۴***	
حداکثر سطح برگ (مترمربع در بوته)	۰/۲۷-۰/۴۵	۰/۳۳±۰/۰۱	۱۷/۳	۹/۶۸***	
حداکثر وزن خشک غیردانه (گرم در بوته)	۵۷/۱-۹۴/۶	۷۰/۳±۱/۶۷	۱۹/۳	۶/۸۹***	
میانگین سرعت رشد (گرم در مترمربع در روز)	۱۷/۵-۲۴/۶	۱۹/۶±۰/۶۶	۲۶/۶	۱۲/۰۵***	
میانگین سرعت پرشدن دانه (گرم در مترمربع در روز)	۱۵/۷-۲۷/۰	۲۱/۶±۰/۶۱	۲۲/۶	۱/۹۹***	
میانگین سرعت پرشدن دانه (میلی‌گرم در دانه در روز)	۰/۳۶۱-۱/۰۳	۰/۶۰±۰/۰۲	۲۵/۱	۱۷/۶۰***	
کارایی تخصیص ماده خشک به گل آذین (درصد)	۲/۰-۱۹/۰	۱۳/۰±۰/۰۰	۲۲/۸	۷/۴۴***	
شاخص برداشت (درصد)	۲۳-۳۸	۳۱±۰/۱	۱۵/۷	۴۰/۴۰***	
تعداد دانه در خوش	۸۰۳-۲۰۳۴	۱۳۶۶±۴۳	۲۴/۶	۳/۹۶*	
وزن صد دانه (گرم)	۱/۸۱-۳/۵۷	۲/۵۵±۰/۰۷	۲۰/۸	۲۰/۵۷***	
عملکرد بیولوژیک (تن در هکتار)	۲۴/۳-۳۵/۴	۲۸/۵۳±۰/۰۳	۱۸/۴۱	۵/۳۴***	
عملکرد دانه (تن در هکتار)	۷/۶-۱۱/۹	۹/۴۸±۰/۲۲	۲۱/۲۴	۱/۱۴	

* و ** به ترتیب معنی دار در سطوح احتمال پنج و یک درصد

تا گلدهی، بسته به جامعه، ساختار فامیلی، تعداد محیط‌ها و تکرارها و تعداد بوته در هر کرت، بین ۹۰ تا ۲۵ درصد گزارش شده است (۴، ۶، ۷، ۱۱ و ۱۵).

در بین دیگر صفات فیزیولوژیک، بجز میانگین سرعت پرشدن دانه در واحد سطح با وراثت پذیری ۴۹/۶ درصد، وراثت پذیری بقیه صفات بیش از ۷۷ درصد بود. این امر نشان می‌دهد که این صفات عمده‌تاً کنترل ژنتیکی می‌شوند. در اصفهان، هوشمند (۳) وراثت پذیری عمومی تعداد برگ را ۳۶/۸ درصد برآورد کرده است. اما، اسوارپ و چوگاله (۲۷) وراثت پذیری زیادی (۹۸/۲ درصد) برای این صفت گزارش

را داشتند. به طور کلی، ضرایب تنوع ژنتیکی صفات فیزیولوژیک مربوط به رشد رویشی، سرعت رشد، سرعت پرشدن دانه و توزیع ماده خشک زیاد بود. عملکرد دانه کمترین ضریب تنوع ژنتیکی (۴/۷ درصد) را داشت.

برآورد وراثت پذیری عمومی بین ۱۷/۸۸ تا ۹۹/۳۹ درصد (برای عملکرد دانه) و ۹۹/۳۹ درصد (برای روز تا رسیدگی) متغیر بود. صفات نموی از وراثت پذیری زیادی برخوردار بودند. وراثت پذیری تمام صفات نموی بیش از ۹۲ درصد بود. وراثت پذیری روز تا گلدهی در اصفهان بین ۹۳/۸ تا ۹۳ درصد گزارش شده است (۱، ۲ و ۳). به طور کلی، وراثت پذیری عمومی برای روز

جدول ۲. ضرایب تنوع فتوپی (PCV) و ژنتیکی (GCV)، و راثت پذیری عمومی (H) بر حسب درصد، و پیشرفت ژنتیکی

مورد انتظار (GA) برای برخی صفات فیزیولوژیک، اجزای عملکرد و عملکرد در ۲۱ ژنوتیپ سورگوم دانه‌ای

صفت	PCV	GCV	H	GA ^۱	GA ^۲
روز تا انتقال	۵/۴۱	۵/۳۳	۹۶/۸۷	۳/۹۹	۹/۲۰
روز تا گرده افشاری	۶/۵۸	۶/۴۲	۹۵/۰۹	۱۰/۹۹	۱۰/۹۹
دوره پر شدن دانه	۱۰/۰۳	۹/۶۰	۹۱/۶۱	۷/۳۲	۱۶/۱۳
روز تا رسیدگی	۵/۲۵	۵/۲۳	۹۹/۳۹	۱۲/۷۰	۹/۱۶
تعداد برگ	۶/۳۱	۵/۷۱	۸۴/۴۷	۱/۱۵	۹/۲۱
حداکثر سطح برگ	۱۴/۷۹	۱۴/۰۰	۸۹/۶۷	۰/۰۸	۲۳/۲۷
حداکثر وزن خشک غیردانه	۱۶/۲۲	۱۴/۹۹	۸۵/۴۸	۱۷/۰۹	۲۴/۳۳
میانگین سرعت رشد	۲۴/۲۳	۲۳/۲۱	۹۱/۶۹	۷/۶۴	۳۸/۹۹
میانگین سرعت پر شدن دانه (واحد سطح)	۲۴/۲۳	۱۰/۴۰	۴۹/۶۴	۲/۷۸	۱۲/۸۶
میانگین سرعت پر شدن دانه (واحد دانه)	۲۴/۰۶	۲۳/۳۶	۹۴/۳۳	۰/۲۴	۳۹/۸۲
کارایی تخصیص ماده خشک به گل آذین	۲۰/۰۹	۱۹/۱۶	۸۶/۵۷	۰/۰۴	۳۱/۲۸
شاخص برداشت	۱۲/۱۹	۱۰/۷۰	۷۶/۹۷	۰/۰۵	۱۶/۴۷
تعداد دانه در خوش	۲۰/۰۴	۱۷/۷۶	۷۴/۷۵	۳۶۸/۲۰	۳۶/۹۵
وزن صد دانه	۱۹/۸۲	۱۹/۲۳	۹۵/۱۵	۰/۸۴	۳۳/۰۹
عملکرد بیولوژیک	۱۰/۷۰	۸/۴۳	۶۲/۰۴	۰/۳۳	۱۱/۶۵
عملکرد دانه	۱۱/۱۱	۴/۷۰	۱۷/۸۸	۰/۳۳	۳/۴۹

۱. دیفرانسیل گزینش استاندارد شده برابر با ۱/۷۵۵ (گزینش ۱۰ درصد جمعیت) بود.

۲. بر حسب درصد از میانگین

بیشترین مقدار پیشرفت ژنتیکی مورد انتظار از گزینش، در سرعت پر شدن دانه در واحد دانه (۰/۰۴ میلی‌گرم در دانه در روز، ۳۹/۸ درصد از میانگین)، و کمترین مقدار آن در عملکرد دانه (۳۳/۰ تن در هکتار، ۳/۵ درصد از میانگین) دیده شد. صفات نموی نیز دارای پیشرفت ژنتیکی نسبتاً کمی بودند. پیشرفت ژنتیکی مورد انتظار از گزینش، برای طول دوره پر شدن دانه (۰/۳ ۷/۰ روز (۱۶/۱ درصد از میانگین) و برای روز تا رسیدگی ۱۲/۷ روز (۹/۲ درصد از میانگین) بود. بر پایه نتایج حاصله، با شدت گزینش ۱۰ درصد می‌توان تعداد برگ، جداکثر سطح برگ و جداکثر وزن خشک غیردانه را به ترتیب ۱/۱ عدد، ۰/۰۸ مترمربع و ۱۷/۱ گرم در بوته افزایش داد. به طور کلی، پیشرفت ژنتیکی مورد انتظار از گزینش، برای صفات فیزیولوژیک (بجز

نموده‌اند. در مورد وراثت پذیری دیگر صفات مورد بررسی، در منابع علمی قابل دسترس گزارشی دیده نشد. تعداد دانه در خوش و وزن صد دانه نیز وراثت پذیری زیادی (به ترتیب ۷۴/۷۵ و ۹۵/۱۵ درصد) داشتند. لاتروب و همکاران (۲۱) و کوولک و همکاران (۱۸) وراثت پذیری تعداد دانه در خوش را ۷۶ تا ۷۹ درصد گزارش نموده‌اند. وراثت پذیری وزن دانه بین ۲۴ تا ۸۵ درصد گزارش شده است (۱۸، ۲۰، ۲۱ و ۲۷). وراثت پذیری عمومی عملکرد دانه ۱۷/۹ درصد بود. این مقدار کمتر از مقداری است که در پاره‌ای از گزارش‌ها (۱، ۲، ۳، ۱۰ و ۲۱) دیده می‌شود، ولی در محدوده ۹ الی ۵۸ درصد گزارش شده توسط دیگر پژوهشگران قرار دارد (۴، ۶، ۷، ۱۱ و ۱۵).

دانه در واحد سطح و دانه معنی دار نشد، ولی هم بستگی ژنتیکی بین روز تا گرده افشاری و سرعت پرشدن دانه در واحد سطح منفی و معنی دار بود. ژنتیپ‌هایی که دوره پرشدن دانه طولانی‌تری داشتند، از سرعت پرشدن دانه کمتری برخوردار بودند. ضرایب هم بستگی ژنتیکی و فنتوپی بین سرعت رشد و سرعت پرشدن دانه مثبت و بسیار معنی دار بود. به نظر می‌رسد پتانسیل‌های سرعت رشد و سرعت پرشدن دانه در محصول هماهنگ باشند.

در شرایط این بررسی و با توجه به ضرایب هم بستگی ژنتیکی و فنتوپی، کارایی تخصیص ماده خشک به گل آذین در زمان قبل از گرده افشاری، و کارایی تخصیص ماده خشک به دانه (شاخن برداشت) در ژنتیپ‌های دیررس، و ژنتیپ‌هایی که دارای رشد رویشی زیادی هستند، کمتر است. ضرایب هم بستگی ژنتیکی بین تعداد دانه در خوشه و روز تا گرده افشاری منفی و معنی دار بود. این رابطه احتمالاً به علت رقابت میان رشد رویشی ساقه و برگ با رشد گل آذین (که در ژنتیپ‌های دیررس بیشتر است، جدول ۳) می‌باشد. این هم بستگی منفی با نتایج لاتروب و همکاران (۲۲)، مبنی بر وجود هم بستگی مثبت بین دیررسی و تعداد دانه در خوشه، در تضاد است.

ژنتیپ‌هایی که دارای رشد رویشی زیادی هستند، به علت رقابت رشد رویشی و رشد گل آذین، که در بالا به آن اشاره شد، تعداد دانه کمتری در خوشه دارند. این تعداد دانه کمتر باعث شده است که در اثر جبران اجزای عملکرد، وزن صد دانه در این ژنتیپ‌ها زیادتر باشد. این امر در هم بستگی مثبت بین تعداد برگ، حداکثر سطح برگ و حداکثر وزن خشک غیردانه با وزن صد دانه مشهود است.

ژنتیپ‌هایی که در قبل از گرده افشاری ماده خشک بیشتری را به گل آذین اختصاص داده‌اند، از تعداد دانه بیشتری برخوردار بودند. ضرایب هم بستگی فنتوپی و ژنتیکی بین تعداد دانه در خوشه و وزن صد دانه منفی و بسیار معنی دار بود. این نتیجه با یافته‌های لاتروب و همکاران (۲۲) و جان ارن و همکاران (۱۷) هم خوانی دارد.

صفات نموی)، مانند ضریب تنوع ژنتیکی و وراثت پذیری عمومی زیاد بود.

عملکرد دانه که مهم‌ترین صفت اقتصادی در تولید سورگوم دانه‌ای است، کمترین پیشرفت ژنتیکی مورد انتظار از گرینش را داشت. با توجه به کمی ضریب تنوع ژنتیکی و پیشرفت ژنتیکی مورد انتظار از گرینش برای عملکرد دانه، گرینش مستقیم برای عملکرد دانه در ژنتیپ‌های مورد بررسی نتیجه چندانی به بار نخواهد آورد. بنابراین، استفاده از گرینش غیرمستقیم، یعنی گرینش بر پایه یک یا چند صفت که هم بستگی ژنتیکی زیادی با عملکرد دانه داشته، و از وراثت پذیری و پیشرفت ژنتیکی مورد انتظار خوبی برخوردار باشند، لازم است. در این شرایط، عملکرد دانه نیز، به سبب هم بستگی ژنتیکی زیاد با صفت یا صفات مورد گرینش، بهبود خواهد یافت.

هم بستگی بین صفات

ضرایب هم بستگی ژنتیکی و فنتوپی بین صفات مورد بررسی در جدول ۳ آورده شده است. ضرایب هم بستگی ژنتیکی و فنتوپی تعداد برگ، حداکثر سطح برگ و حداکثر وزن خشک رویشی با روز تا گرده افشاری و روز تا رسیدگی، مثبت و بسیار معنی دار بود. این می‌رساند که ژنتیپ‌های دیررس رشد رویشی بیشتری داشتند. به همین ترتیب، ژنتیپ‌هایی که حداکثر وزن خشک غیردانه زیادتری داشتند، از تعداد برگ و حداکثر سطح برگ بیشتری نیز برخوردار بودند. این هم بستگی، با توجه به نقش تعداد و سطح برگ در تولید مواد فتوستزی، قابل پیش‌بینی است.

میانگین سرعت رشد به زودرسی یا دیررسی ژنتیپ‌ها وابسته نبود. در آزمایش‌های تورچی (۱) و نواب‌پور (۲) نیز هم بستگی تعداد روز تا گلدهی و سرعت رشد معنی دار نبوده است. تعداد برگ بیشتر در ژنتیپ‌های پربرگ به افزایش سرعت رشد نیانجامید. ضرایب هم بستگی سرعت رشد با حداکثر سطح برگ و حداکثر وزن خشک غیردانه مثبت و بسیار معنی دار بود. هم بستگی فنتوپی تعداد روز تا گرده افشاری و سرعت پرشدن

جدول ۳. ضرایب همبستگی ژنتیکی (بالای قطع) و فتوتیپی (پایین قطع) صفات در ۲۱ ژنوتیپ سورگوم دانه‌ای

صفات	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶
۱ روز تا گرده افاضی	-۰/۴۹	-۰/۴۸	-۰/۴۷	-۰/۴۶	-۰/۴۵	-۰/۴۴	-۰/۴۳	-۰/۴۲	-۰/۴۱	-۰/۴۰	-۰/۴۹	-۰/۴۸	-۰/۴۷	-۰/۴۶	-۰/۴۵	-۰/۴۴
۲ دوره پوشیدن دانه	-۰/۵۰	-۰/۵۱	-۰/۵۲	-۰/۵۳	-۰/۵۴	-۰/۵۵	-۰/۵۶	-۰/۵۷	-۰/۵۸	-۰/۵۹	-۰/۵۰	-۰/۵۱	-۰/۵۲	-۰/۵۳	-۰/۵۴	-۰/۵۵
۳ روز تا رسینسی	-۰/۵۸	-۰/۵۷	-۰/۵۶	-۰/۵۵	-۰/۵۴	-۰/۵۳	-۰/۵۲	-۰/۵۱	-۰/۵۰	-۰/۵۹	-۰/۵۸	-۰/۵۷	-۰/۵۶	-۰/۵۵	-۰/۵۴	-۰/۵۳
۴ تعداد برگ	-۰/۵۲	-۰/۵۳	-۰/۵۴	-۰/۵۵	-۰/۵۶	-۰/۵۷	-۰/۵۸	-۰/۵۹	-۰/۵۰	-۰/۵۱	-۰/۵۲	-۰/۵۳	-۰/۵۴	-۰/۵۵	-۰/۵۶	-۰/۵۷
۵ سداکر سطح برجی	-۰/۵۰	-۰/۵۱	-۰/۵۲	-۰/۵۳	-۰/۵۴	-۰/۵۵	-۰/۵۶	-۰/۵۷	-۰/۵۸	-۰/۵۹	-۰/۵۰	-۰/۵۱	-۰/۵۲	-۰/۵۳	-۰/۵۴	-۰/۵۵
۶ حداکر زدن بخشش غیردانه	-۰/۵۹	-۰/۵۸	-۰/۵۷	-۰/۵۶	-۰/۵۵	-۰/۵۴	-۰/۵۳	-۰/۵۲	-۰/۵۱	-۰/۵۰	-۰/۵۱	-۰/۵۲	-۰/۵۳	-۰/۵۴	-۰/۵۵	-۰/۵۶
۷ میانگین سرعت رشد	-۰/۵۱	-۰/۵۲	-۰/۵۳	-۰/۵۴	-۰/۵۵	-۰/۵۶	-۰/۵۷	-۰/۵۸	-۰/۵۹	-۰/۵۰	-۰/۵۱	-۰/۵۲	-۰/۵۳	-۰/۵۴	-۰/۵۵	-۰/۵۶
۸ سرعت پوشیدن دانه (واحد سطح)	-۰/۵۸	-۰/۵۷	-۰/۵۶	-۰/۵۵	-۰/۵۴	-۰/۵۳	-۰/۵۲	-۰/۵۱	-۰/۵۰	-۰/۵۹	-۰/۵۸	-۰/۵۷	-۰/۵۶	-۰/۵۵	-۰/۵۴	-۰/۵۳
۹ سرعت پوشیدن دانه (دانه)	-۰/۵۳	-۰/۵۴	-۰/۵۵	-۰/۵۶	-۰/۵۷	-۰/۵۸	-۰/۵۹	-۰/۵۰	-۰/۵۱	-۰/۵۲	-۰/۵۳	-۰/۵۴	-۰/۵۵	-۰/۵۶	-۰/۵۷	-۰/۵۸
۱۰ کارایی تخصیص به گل آذین	-۰/۵۰	-۰/۵۱	-۰/۵۲	-۰/۵۳	-۰/۵۴	-۰/۵۵	-۰/۵۶	-۰/۵۷	-۰/۵۸	-۰/۵۹	-۰/۵۰	-۰/۵۱	-۰/۵۲	-۰/۵۳	-۰/۵۴	-۰/۵۵
۱۱ شناختی پروداشت	-۰/۵۱	-۰/۵۲	-۰/۵۳	-۰/۵۴	-۰/۵۵	-۰/۵۶	-۰/۵۷	-۰/۵۸	-۰/۵۹	-۰/۵۰	-۰/۵۱	-۰/۵۲	-۰/۵۳	-۰/۵۴	-۰/۵۵	-۰/۵۶
۱۲ تعداد دانه در خوش	-۰/۵۰	-۰/۵۱	-۰/۵۲	-۰/۵۳	-۰/۵۴	-۰/۵۵	-۰/۵۶	-۰/۵۷	-۰/۵۸	-۰/۵۹	-۰/۵۰	-۰/۵۱	-۰/۵۲	-۰/۵۳	-۰/۵۴	-۰/۵۵
۱۳ وزن صند دانه	-۰/۵۲	-۰/۵۳	-۰/۵۴	-۰/۵۵	-۰/۵۶	-۰/۵۷	-۰/۵۸	-۰/۵۹	-۰/۵۰	-۰/۵۱	-۰/۵۲	-۰/۵۳	-۰/۵۴	-۰/۵۵	-۰/۵۶	-۰/۵۷
۱۴ عملکرد پیوژوئیک	-۰/۵۰	-۰/۵۱	-۰/۵۲	-۰/۵۳	-۰/۵۴	-۰/۵۵	-۰/۵۶	-۰/۵۷	-۰/۵۸	-۰/۵۹	-۰/۵۰	-۰/۵۱	-۰/۵۲	-۰/۵۳	-۰/۵۴	-۰/۵۵
۱۵ عملکرد دانه	-۰/۵۰	-۰/۵۱	-۰/۵۲	-۰/۵۳	-۰/۵۴	-۰/۵۵	-۰/۵۶	-۰/۵۷	-۰/۵۸	-۰/۵۹	-۰/۵۰	-۰/۵۱	-۰/۵۲	-۰/۵۳	-۰/۵۴	-۰/۵۵

ضرایب همبستگی بزرگتر از ۰/۰۵ و کوچکتر از ۰/۰۵ و در مقطع اختلال پنج درصد، و ضرایب هم بستگی بزرگتر از ۰/۰۵ و کوچکتر از ۰/۰۵ و در مقطع اختلال بیک درصد معنی دار نمی‌باشند.

در مورد وزن صد دانه هم بستگی معنی داری با عملکرد دیده نشد. بودن هم بستگی بین این دو صفت در محیط هایی که فصل رشد کوتاهی دارند، و در آخر فصل تنفس هایی مثل سرما وجود دارد، گزارش شده است (۲ و ۲۷).

گفته شده که گزینش مستقیم برای عملکرد دانه نتیجه بخش نیست، و لازم است از گزینش غیرمستقیم استفاده شود. در بین صفاتی که هم بستگی ژنتیکی زیادی با عملکرد دانه دارند (یعنی روز تا گرده افشاری، روز تا رسیدگی، میانگین سرعت رشد، میانگین سرعت پرشدن دانه در واحد سطح، شاخص برداشت و تعداد دانه در خوشة)، میانگین سرعت رشد، میانگین سرعت پرشدن دانه در واحد سطح، شاخص برداشت و تعداد دانه در خوشه از وراثت پذیری و پیشرفت ژنتیکی مورد انتظار از گزینش زیادی برخوردار هستند، و می توان از آنها در گزینش غیرمستقیم برای افزایش عملکرد دانه سود جست.

در گزینش غیرمستقیم ممکن است از چند صفت فوق استفاده شود. برای این منظور، باید شاخص های گزینش به صورت معادله های خطی از صفات مزبور محاسبه شوند. بدین ترتیب، نتیجه گرفته می شود که امکان بهره گیری از صفات فیزیولوژیکی که اندازه گیری آنها نیز آسان باشد، در برنامه های به نزدیک وجود دارد.

هم بستگی های ژنتیکی و فنتوپی بین روز تا گرده افشاری و عملکرد دانه منفی و بسیار معنی دار بود. در اصفهان که فصل رشد محدود است، قبل از نیز هم بستگی منفی و معنی داری بین روز تا گلدهی و عملکرد دانه گزارش شده است (۱، ۲ و ۳). اما در گزارش های دیگر این رابطه مثبت بوده است (۷، ۱۱، ۱۵ و ۲۲).

تعداد برگ، حداکثر سطح برگ و حداکثر وزن خشک غیردانه فاقد هم بستگی ژنتیکی و فنتوپی معنی داری با عملکرد دانه بودند، ولی ضرایب هم بستگی ژنتیکی آنها قابل توجه بود. بدین ترتیب، می توان نتیجه گرفت که رشد رویشی بیشتر ارتباطی با عملکرد زیاد ندارد، و یا این رابطه منفی است. از طرف دیگر، هم بستگی سرعت رشد، سرعت پرشدن دانه و شاخص برداشت با عملکرد دانه مثبت و بسیار معنی دار بود؛ بدین معنا که ژنتوپی هایی که دارای سرعت رشد زیادتری بوده اند، دانه های خود را با سرعت بیشتری در واحد سطح پر کرده اند، و ماده خشک بیشتری را به گل آذین و دانه ها اختصاص داده اند، و عملکرد دانه زیادتری نیز داشته اند. ضریب هم بستگی ژنتیکی و فنتوپی تعداد دانه در خوشه با عملکرد دانه مثبت و بسیار معنی دار بود، که با گزارش های دیگر پژوهشگران همانگ است (۱۴، ۱۷ و ۲۲).

منابع مورد استفاده

۱. تورچی، م. ۱۳۷۳. ارزیابی قابلیت ترکیب پذیری عمومی لاین های نر عقیم سورگوم از نظر خصوصیات رشد و عملکرد دانه. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه صنعتی اصفهان.
۲. نواب پور، س. ۱۳۷۳. برآورد پارامترهای ژنتیکی برای عملکرد دانه و سایر خصوصیات وابسته در سورگوم. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه صنعتی اصفهان.
۳. هوشمند، س. ۱۳۷۳. تجزیه میانگین نسل ها برای عملکرد دانه و سایر خصوصیات وابسته در سورگوم. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه صنعتی اصفهان.
4. Ali-khan, S. T. and D. E. Weibel. 1969. Heritability and interrelationships of some agronomic characters in grain sorghum. Can. J. Plant Sci. 49: 217-218.
5. Ayana, A. and E. Bekele. 1999. Multivariate analysis of morphological variation in sorghum (*Sorghum bicolor* L.) germplasm from Ethiopia and Eritrea. Genetic Resour. Crop Evol. 46: 273-284.
6. Crook, W. I. and A. J. Casaday. 1974. Heritability and interrelationships of grain protein content with other agronomic traits of sorghum. Crop Sci. 14: 622-624.
7. Daltaon, L. G. 1967. A positive regression of yield on maturity in sorghum. Crop Sci. 7: 711-713.

8. Dwyer, L. M., R. I. Hamilton, H. N. Hayhoe and W. Royds. 1991. Analysis of biological traits contributing to grain yield of short-to mid-season corn hybrids. *Can. J. Plant Sci.* 71: 535-541.
9. Dwyer, L. M., B. L. Ma, S. Evenson and R. I. Hamilton. 1994. Maize physiological traits related to grain yield and harvest moisture in mid-to short-season environments. *Crop Sci.* 34: 985-992.
10. Eckeblil, J. P., W. M. Ross, C. O. Gardner and J. W. Maranville. 1977. Heritability estimates, genetic correlations and predicted gains from S1 progeny test in three grain sorghum random-mating populations. *Crop Sci.* 17: 373-377.
11. Esechie, H. A., J. W. Maranville, and W. M. Ross. 1977. Relationship of stalk morphology and chemical composition to resistance in sorghum. *Crop Sci.* 17: 609-612.
12. Estilai, A. B., B. Ehdaie, H. H. Naqvi, D. A. Dierig, D. T. Roy and A. E. Thompson. 1992. Correlations and path analysis of agronomic traits in guayule. *Crop Sci.* 32: 953-957.
13. Hageman, R. H. and R. J. Lambert. 1988. The use of physiological traits for corn improvement. PP. 431-461. In: G. F. Sprague and J. W. Dudley (Eds.), *Corn and Corn Improvement*. 3rd ed. Agron. Monogr. 18. ASA, CSSA and SSSA, Madison, WI.
14. Heinrich, G. M., C. A. Francis, I. D. Eastin and M. Saeed. 1985. Mechanisms of yield stability in sorghum. *Crop Sci.* 25: 1109-1112.
15. Ibrahim, O. E., W. E. Nyquist and J. D. Axtell. 1985. Quantitative inheritance and correlations of agronomic and grain quality traits of sorghum. *Crop Sci.* 25: 649-654.
16. Johnson, H. W., H. F. Robinson and R. E. Comstock. 1955. Estimates of genetic and environmental variability in soybean. *Agron. J.* 47: 314-318.
17. Jan-orn, J., C. O. Gardner and W. M. Ross. 1976. Quantitative genetic studies of the NP3R random-mating grain sorghum population. *Crop Sci.* 16: 489-496.
18. Kwolek, T. F., T. E. Atkins and O. S. Smith. 1986. Comparison of agronomic characters in C0 and C4 of IAP3BR (M) random-mating grain sorghum population. *Crop Sci.* 26: 1126-1131.
19. Lee, D., F. C. Lamasson and J. D. Eastin. 1974. Development studies on the panicle initiation in sorghum. *Crop Sci.* 14: 80-84.
20. Liang, G. H. L. and T. L. Walker. 1968. Heritability estimates and gene effects for agronomic trait in grain sorghum. *Crop Sci.* 8: 77-81.
21. Lothrop, J. E., R. E. Atkins and O. S. Smith. 1985. Variability for yield and yield components in IAIR grain sorghum random-mating populations. I: Means, variance components, and heritabilities. *Crop Sci.* 25: 235-240.
22. Lothrop, J. E., R. E. Atkins and O. S. Smith. 1985. Variability for yield and yield components in IAIR grain sorghum random-mating populations. II: Correlations, estimated gains from selection, and correlated responses to selection. *Crop Sci.* 25: 240-244.
23. Miller, P. A., J. C. Williams, H. F. Robinson and R. E. Comstock. 1958. Estimates of genetic and environmental variances and covariances in upland cotton and their implications in selection. *Agron. J.* 50: 126-131.
24. Peacock, J. M. and G. L. Wilson. 1984. Sorghum. PP 249-279. In: P. R. Goldworth and N. M. Fisher (Eds.), *The Physiology of Tropical Field Crops*. 1st ed. John Wiley and Sons Ltd., London.
25. Saeed, M. and C. A. Francis. 1986. Yield-maturity relationship of grain sorghum in diverse environments.

- Crop Sci. 26: 1077-1079.
26. SAS Institute. 1990. SAS/STAT User's Guide. Version 6, Fourth Ed. SAS Institute Inc., Cary, NC.
27. Swarup, V. and D. S. Chaugle. 1962. Studies on genetic variability in sorghum. Indian J. Gen. Plant Breed. 22: 31-36.